

Sygn. akt III K 95/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2020r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Mariusz Wiązek

Ławnicy: Aleksandra Tunikowska, Natalia Wańczyk

Protokolant: Katarzyna Hołowaty

Prokurator: Anna Krochmalczyk - Sobkowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 10 czerwca 2020r., 24 czerwca 2020r.

sprawy:

K. K. (1)

syna G. i W. z domu R.

ur. (...) w M.

oskarżonego o to że:

I. w dniu 11 września 2019 roku we W. doprowadził M. C. do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, że po uprzednim siłowym przyparciu do ściany dotykał miejsc intymnych M. C.;

to jest o czyn z art. 197§2 k.k.

II. w dniu 27 września 2019 roku we W. doprowadził przemocą H. R., będącą małoletnią poniżej lat 15 do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, że po uprzednim siłowym przytrzymywaniu poszczególnych części ciała pokrzywdzonej jak również przewróceniu jej na posadzkę klatki schodowej oraz uderzeniu otwartą dłońią w twarz, dotykał miejsc intymnych H. R.;

to jest o czyn z art. 197§3 pkt 2 k.k. w zw. z art. 197§2 k.k.

III. w dniu 8 października 2019 roku we W. doprowadził przemocą A. K. (1), będącą małoletnią poniżej lat 15 do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, że po uprzednim siłowym trzymaniu za rękę oraz uderzeniu otwartą dłońią w twarz, dotykał miejsc intymnych A. K. (1).

to jest o czyn z art. 197§3 pkt 2 k.k. w zw. z art. 197§2 k.k.

I. uznaje oskarżonego **K. K. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, z tym, że ustala nadto, że oskarżony dokonał go mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. popełnienia przestępstwa z art. 197§2 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k.

i za to na podstawie art. 197§2 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. wymierza mu karę **1 (jednego) roku pozbawienia wolności;**

II. uznaje oskarżonego **K. K. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, z tym, że ustala nadto, że oskarżony dokonał go mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, tj. popełnienia przestępstwa z art. 197§3 pkt 2 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. i za to na podstawie art. 197§3 pkt 2 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. przy zastosowaniu art. 60§1 k.k. i art. 60§6 pkt 2 k.k. wymierza mu karę **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

III. uznaje oskarżonego **K. K. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, z tym, że ustala nadto, że oskarżony dokonał go mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, tj. popełnienia przestępstwa z art. 197§3 pkt 2 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. i za to na podstawie art. 197§3 pkt 2 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. przy zastosowaniu art. 60§1 k.k. i art. 60§6 pkt 2 k.k. wymierza mu karę **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

IV. na podstawie art. 85§1 k.k. i art. 86§1 k.k. łączy orzeczone w pkt I, II i III części dyspozytywnej wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu **K. K. (2)** karę łączną **2 (dwóch) lat pozbawienia wolności**;

V. na podstawie art. 62 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. K. (1)** system terapeutyczny wykonania kary łącznej pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **K. K. (2)** okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 12 października 2019r. godz. 18.00 do dnia 30 czerwca 2020r.;

VII. na podstawie art. 93a§1 pkt 2 k.k. i art. 93c pkt 2,3 i 4 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. K. (1)** po odbyciu kary pozbawienia wolności środek zabezpieczający w postaci terapii;

VIII. na podstawie art. 230§2 k.p.k. zwraca oskarżonemu **K. K. (2)** dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr I/560/20/P poz. 1,3-5 i 7 (k. 366 akt);

IX. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając je na rachunek na Skarb Państwa

Aleksandra Tunikowska Mariusz Wiązek Natalia Wańczyk

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 95/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie			

<p>wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
	<p>K. K. (2)</p>	<p>W dniu 11 września 2019 r. we W. doprowadził M. C. do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, że po uprzednim siłowym przyparciu do ściany dotykał miejsc intymnych M. C., przy czym oskarżony dokonał tego czynu mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczeniu czynu i pokierowania swoim postępowaniem, tj. czyn z art. 197 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.</p>	
<p>W dniu 27 września 2019 roku we W. doprowadził przemocą H. R., będącą małoletnią poniżej lat 15 do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, że po uprzednim siłowym przytrzymywaniu</p>			

<p>poszczególnych części ciała pokrzywdzonej jak również przewróceniu jej na posadzkę klatki schodowej oraz uderzeniu otwartą dłonią w twarz, dotykał miejsc intymnych H. R., przy czym oskarżony dokonał tego czynu mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczeniu czynu i pokierowania swoim postępowaniem, tj. czyn z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.</p>			
<p>W dniu 8 października 2019 roku we W. doprowadził przemocą A. K. (1), będącą małoletnią poniżej lat 15 do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, że po uprzednim siłowym trzymaniu za rękę oraz uderzeniu otwartą dłonią w twarz, dotykał miejsc intymnych A. K. (1), przy czym oskarżony dokonał tego czynu mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczeniu czynu i pokierowania swoim postępowaniem, tj. z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.</p>			
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W dniu 11 września 2019 r. we W. doprowadził M. C. do poddania się innej</p>	<p>Zeznania świadka M. C.</p>	<p>k.251-252,259-260,503</p>	

czynności seksualnej w ten sposób, że po uprzednim siłowym przyparciu do ściany dotykał miejsc intymnych M. C..			
Protokół okazania dot. M. C.	k. 89-90		
Zeznania świadka P. S.	k.363-364		
Opinia sądowo – psychologiczna z dnia 7.10.2019 r.	k.262-264		
tablica pogładowa	k.84		
wyjaśnienia oskarżonego	k.108-110,135,340-341, 502-503		
W dniu 27 września 2019 roku we W. doprowadził przemocą H. R., będącą małoletnią poniżej lat 15 do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, że po uprzednim siłowym przytrzymywaniu poszczególnych części ciała pokrzywdzonej jak również przewróceniu jej na posadzkę klatki schodowej oraz uderzeniu otwartą dłońią w twarz, dotykał miejsc intymnych H. R..	Protokół przesłuchania H. R.	k.137-138	
Opinia sądowo – psychologiczna dot. H. R.	k.190-192		
Zeznania świadka J. F.	k.347-348		
Zeznania świadka K. P.	k.350-351		

Zeznania świadka K. G.	k.353-354		
Tablica pogładowa	k.84		
Protokół oględzin zapisu z monitoringu	k.27-29,77		
Płyty DVD	k.18,25,43		
wyjaśnienia oskarżonego	k.108-110, 135, 340-341, 502-503		
W dniu 8 października 2019 roku we W. doprowadził przemocą A. K. (1), będącą małoletnią poniżej lat 15 do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, że po uprzednim siłowym trzymaniu za rękę oraz uderzeniu otwartą dłonią w twarz, dotykał miejsc intymnych A. K. (1).	Protokół przesłuchania A. W. – K.	k.298-300	
Protokół oględzin monitoringu	k.356,184		
Opinia sądowo-psychologiczna dot. A. K. (1)	k.301-302		
Tablica pogładowa	84		
wyjaśnienia oskarżonego	k.108-110, 135, 340-341, 502-503		
Oskarżony K. K. (2), urodzony w dniu (...) jest bezdzietnym kawalerem o wykształceniu zawodowym, z zawodu jest operatorem maszyn i urządzeń. Ma orzeczone	Oświadczenie oskarżonego	k.502	

<p>umiarkowany stopień niepełnosprawności i niezdolność do pracy. Utrzymuje się z renty w wysokości 935 zł miesięcznie. Oskarżony mieszka wraz z rodzicami. Znajdował się pod opieką psychiatry w Środowiskowym (...) Samopomocy przy ul. (...) we W.. Do placówki tej uczęszczał dwa razy w tygodniu.</p> <p>Oskarżony nie był dotychczas karany sądownie.</p>			
Dane o karalności	k.372		
Kwestionariusz wywiadu środowiskowego	k.307-309		
Zaświadczenie specjalisty seksuologa R. S.	k.491		
Zaświadczenie z dnia 20.05.2020 r. z Fundacji (...)	k.492		
Dokumentacja medyczna wraz z orzeczeniami o stopniu niepełnosprawności	k.114,116, 119,115,117-118,120-121, 125,167-170		
Zeznania świadka W. K.	k.511		
Zeznania świadka G. K. (1)	k.511		
Biegli z zakresu psychiatrii, psychologii i seksuologii stwierdzili, że oskarżony K. (...) nie jest chory psychicznie i nie był chory psychicznie	Wstępna opinia psychiatryczna z dnia 14.10.2019 r.	k.105	

w krytycznym czasie. Oskarżony jest natomiast upośledzony umysłowo. Jego globalny poziom intelektualny mieści się w obszarze upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim. Stan ten w istotny sposób determinował jego zachowania w krytycznym czasie. Wyraźny deficyt intelektualny oskarżonego skutkuje bowiem m.in. obniżeniem poziomu jego funkcjonowania poznawczego, kierowaniem się doraźną motywacją, zaburzoną zdolnością planowania, wnioskowania oraz przewidywanie skutków swego postępowania a także znacznie ograniczoną zdolnością kontroli sfery emocjonalno – popędowej, w tym seksualnej. Badanie seksuologiczne oskarżonego pozwoliło wykluczyć u niego istnienie zaburzeń preferencji seksualnych, a tym samym wynikającą z takich zaburzeń preferencji motywację opisaną w zarzutach zachowań. Działania oskarżonego w okresie objętym zarzutami były przede wszystkim wynikiem opisanego wyżej deficytu intelektualnego, wynikających z tego deficytu zarówno trudności w kontroli sfery seksualnej (popędu seksualnego), jak i wynikające z ograniczeń intelektualnych trudności

wchodzenia w relacje z partnerkami pełnoletnimi celem zaspokajania potrzeb seksualnych w sposób społecznie akceptowany. Stwierdzone upośledzenie umysłowe (jako stan stały) ograniczało oskarżonemu zarówno pełne zrozumienie ujętych w zarzutach zachowań, jak i możliwość kontroli swego zachowania.

Reasumując biegli stwierdzili, że w krytycznym czasie oskarżony K. K. (2) z powodu upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia zarzucanych mu czynów i pokierowania swoim postępowaniem – zachodziły warunki z art. 31 § 2 k.k.

Biegli nadto wskazali, że z uwagi na mające charakter trwałe rozpoznawane upośledzenie umysłowe oskarżonego, w razie jego skazania istnieje konieczność zastosowania wobec niego środków zabezpieczających, określonych w art. 93a § 1 pkt 2 k.k. w postaci terapii. Zdaniem biegłych z uwagi na charakter zarzucanych oskarżonemu czynów oraz stwierdzone dysfunkcje poznawcze właściwa byłaby terapia seksuologiczno –
psychologiczno –
psychiatryczna,

ukierunkowania głównie na psychoedukację.			
Opinia sądowo – psychologiczno - psychiatryczno- seksuologiczna z dnia 12.03.2020 r.	k.391-407		
Opinia ustna biegłych G. K. (2), C. P., M. S., S. D.	k.509-510		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. Ocena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Zeznania świadka M. C.	– Świadek w sposób jasny, spójny i logiczny przedstawiła okoliczności zdarzenia z dnia 11 września 2019 r., kiedy to w bramie, w miejscu jej zamieszkania, została zaatakowana przez nieznanego jej mężczyznę.	

		<p>Świadek wskazała, że mężczyzna ten wszedł za nią do bramy, przyparł do ściany i dotykał jej miejsc intymnych. Zaczęła wołać pomocy, po czym zobaczyła sąsiada i atakujący ją mężczyzna uciekł. Zeznania pokrzywdzonej korespondowały z zeznaniami świadka P. S..</p>
Protokół okazania dotyczący M. C.	<p>– W czasie okazania wizerunków mężczyzn, pokrzywdzona M. C. rozpoznała oskarżonego K. K. (1) jako tego, który napadł na nią w dniu 11 września 2019 r. Pokrzywdzona nie miała w tym zakresie żadnych wątpliwości.</p>	
Zeznania świadka P. S.	<p>– Świadek opisał sytuację z dnia 11 września 2019 r., kiedy to będąc na podwórku z psem, usłyszał wołanie o pomoc. Kiedy wbiegł do bramy zobaczył swoją sąsiadkę M. C. i nieznanego mu mężczyznę. Mężczyzna ten odepchnął pokrzywdzoną i wybiegł na ulicę. Świadek podał, że zapytał sąsiadkę, co się stało i ta powiedziała, że mężczyzna ten zaatakował ją i dotykał jej miejsc intymnych. Świadek na okazanych mu wizerunkach jednoznacznie rozpoznał oskarżonego K. K. (1) jako mężczyznę, którego widział w dniu 11 września 2019 r. Zeznania świadka nie</p>	

	<p>budziły wątpliwości, korespondowały z zeznaniami pokrzywdzonej M. C..</p>	
<p>Opinia sądowo – psychologiczna z dnia 7.10.2019 r.</p>	<p>– Opinia była jasna, spójna i logiczna. Wynikało z niej, że pokrzywdzona M. C. posiada zdolność spostrzegania, zapamiętywania, odtwarzania zdarzeń, opisując je adekwatnie do poziomu rozwoju intelektualnego, emocjonalnego i poznawczego oraz specyfiki zdarzenia. Jej zeznaniom można przypisać walor psychologicznej wiarygodności.</p>	
<p>Tablica poglądowa</p>	<p>– Dowód nie budził wątpliwości.</p>	
<p>Protokół przesłuchania H. R.</p>	<p>- Świadek w sposób jasny, spójny i logiczny opisała okoliczności zdarzenia z dnia 27 września 2019 r., kiedy to po powrocie ze szkoły została napadnięta przez nieznanego jej mężczyznę. Świadek podała, że mężczyzna ten wszedł za nią do bramy, przytrzymał ją za twarz, zasłaniał usta by nie krzyczała i dotykał jej miejsca intymne. Przewróciła się na ziemię. Następnie wyszło na korytarz dwóch sąsiadów i mężczyzna uciekł. Świadek w trakcie okazania wizerunków wskazała</p>	

	<p>fotografię oskarżonego K. K. (1), podając że jest on najbardziej podobny do mężczyzny, który ją zaatakował. Zeznania pokrzywdzonej korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym – z zeznaniami świadków J. F., K. P., K. G., z protokołem oględzin z zapisu monitoringu.</p>	
<p>Opinia sądowo – psychologiczna dot. H. R.</p>	<p>- Opinia była jasna, spójna i rzetelna. Wynikało z niej, że w zakresie psychologicznym predyspozycje do bycia świadkiem i analiza zeznań pokrzywdzonej, jest adekwatna do całościowego psychorozwoju świadka, stanu emocjonalnego i spełnia psychologiczne kryteria dotyczące wiarygodności. Analiza ich formy i treści jest logiczna, spójna, konsekwentna i odpowiada możliwościom poznawczym, społecznym i emocjonalnym świadka.</p>	
<p>Zeznania świadka J. F.</p>	<p>- Świadek wskazał, że pod koniec września 2019 roku, kiedy przebywał w swoim mieszkaniu, usłyszał wołanie o pomoc. Wyszedł na korytarz i zobaczył leżącą na posadzce dziewczynkę, która była jego sąsiadką. Zapytał co się stało i dziewczynka powiedziała, że została napadnięta przez nieznanego jej</p>	

	<p>mężczyznę, który dotykał jej miejsca intymne. Świadek zeznał, że nie widział sprawcy. Na korytarz wyszedł także inny sąsiad. Zeznania świadka były jasne, spójne i logiczne. Korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym z zeznaniami pokrzywdzonej H. R., zeznaniami świadków K. P., K. G., protokołem oględzin z zapisu z monitoringu.</p>	
<p>Zeznania świadka K. P. -go</p>	<p>- Świadek wskazał, że pod koniec września 2019 roku, kiedy przebywał w swoim mieszkaniu, usłyszał wołanie o pomoc. Wyszedł na korytarz i zobaczył leżącą na posadzce dziewczynkę, która była jego sąsiadką. Zapytał co się stało i dziewczynka powiedziała, że została napadnięta przez nieznanego jej mężczyznę, który dotykał jej miejsca intymne. Świadek zeznał, że nie widział sprawcy. Zabezpieczył nagranie z monitoringu znajdującego się na korytarzu. Zeznania świadka były jasne, spójne i logiczne. Korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym z zeznaniami pokrzywdzonej H. R., zeznaniami świadków –</p>	

	J. F., K. G., protokołem oględzin z zapisu z monitoringu.	
Zeznania świadka K. G.	<p>- Świadek podała, że pod koniec września 2019 r. kiedy wracała ze sklepu, dochodząc do bramy wejściowej, usłyszała przeraźliwy krzyk dziewczynki. Kiedy weszła do bramy zobaczyła sąsiada J. F. oraz dziewczynkę, która była przerażona. Pokrzywdzona mówiła, że została przez nieznanego jej mężczyznę przyciśnięta do ściany i mężczyzna ten dotykał jej miejsc intymnych. Zeznania świadka była jasne, spójne i logiczne, korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.</p>	
Protokół oględzin zapisu monitoringu	<p>- Na nagraniu z monitoringu widać było, jak pokrzywdzona weszła do bramy, a za nią wszedł mężczyzna, który po chwili wybiega z kamienicy i kieruje się w stronę parku S.. Na innym nagraniu widać jak na korytarzu mężczyzna chwyta pokrzywdzoną dwoma rękami za barki i odwraca przodem do siebie. Mężczyzna obejmował rękami kobietę, krępując jej ruchy, przewraca ją na podłogę. Prawą ręką wykonuje ruch w kierunku korpusu pokrzywdzonej, natomiast</p>	

	<p>lewą otwartą dłonią uderza ją w głowę. Następnie wolnym krokiem kieruje się do wyjścia. Dalej widać, jak na korytarz wyszli sąsiedzi. Na wcześniejszym nagraniu widać było jak ten sam mężczyzna wszedł za pokrzywdzoną. Nagrania te nie budziły wątpliwości. Na ich podstawie można było ustalić, że zarejestrowany na nich mężczyzna to oskarżony K. K. (2).</p>	
Płyty DVD	- Dowód nie budził wątpliwości.	
Protokół przesłuchania A. K. (1)	<p>- Świadek w sposób jasny, spójny i logiczny opisał okoliczności zdarzenia z dnia 8 października 2019 r., kiedy to po powrocie ze szkoły została napadnięta przez nieznanego jej mężczyznę. Mężczyzna ten wszedł za nią na klatkę schodową przy ul. (...). Zaczął ją słownie zaczepiać i gdy nie reagowała, położył jej rękę na ramieniu. Gdy pokrzywdzona była przy ścianie, zaczął dotykać ją w miejsca intymne. Dziewczynka próbowała się bronić, lecz mężczyzna trzymał ją za rękę i uderzył otwartą dłonią w twarz. Gdy dziewczynka zaczęła pukać do drzwi, mężczyzna uciekł. Pokrzywdzona po okazaniu jej tablicy poglądowej, wskazała na wizerunek oskarżonego K. K. (1). Podała że</p>	

	oskarżony jest przypomina jej mężczyznę, który ją napadł, ale nie była w stu procentach pewna, czy to był on.	
Protokół oględzin monitoringu	Na zapisie monitoringu z ulic (...). Powstańców (...) we W. z dnia 8 października 2019 r. został zarejestrowany mężczyzna, który szedł ulicą (...). Na podstawie tego monitoringu można było ustalić, że zarejestrowany na nich mężczyzna to oskarżony K. K. (2).	
Opinia sądowo – psychologiczna dot. A. K. (1)	- Opinia była jasna, spójna i rzetelna. Wynikało z niej, że małaletnia pokrzywdzona była wiarygodna psychologicznie.	
wyjaśnienia oskarżonego	– Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, które korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Wyjaśnienia te jednak z uwagi na upośledzenie umysłowe oskarżonego, były dość chaotyczne i sprowadzały się do udzielania odpowiedzi na konkretne pytania.	
Oświadczenie oskarżonego	- Dowód nie budził wątpliwości.	

Dane o karalności	- Dowód nie budził wątpliwości.	
Dokumentacja medyczna wraz z orzeczeniami o stopniu niepełnosprawności	- Dowód nie budził wątpliwości.	
Zeznania świadka W. K.	- Świadek, będąc matką oskarżonego, opisała sposób jego funkcjonowania. Zeznania świadka nie budziły wątpliwości.	
Zeznania świadka G. K. (1)	- Świadek, będąc ojcem oskarżonego, opisał sposób jego funkcjonowania. Zeznania świadka nie budziły wątpliwości.	
Z. - nie specjalisty seksuologa R. S.	- Dowód nie budził wątpliwości.	
Z. - nie z dnia 20.05.2020 r. z Fundacji (...)	- Dowód nie budził wątpliwości.	
K. - rysz wywiadu środowiskowe - go	- Dowód nie budził wątpliwości.	
Wstępna opinia psychiatry - czna z dnia 14.10.2015 r.	- opinia była jasna, spójna i rzetelna. Zawierała wstępne ustalenia co do stanu psychicznego oskarżonego i jego możliwości brania udziału w postępowaniu karnym.	
Opinia sądowo - psychiatry - czna - seksuologi- czna z dnia 12.03.2020 r.	- opinia sporządzona przez biegłych z zakresu psychiatrii G. K. (2) i C. P., biegłą z zakresu psychologii - M. S.	

	<p>oraz biegłego z zakresu seksuologii – S. D., była jasna, spójna, logiczna i rzetelna. Opinia stanowiła podstawę ustaleń dotyczących stanu poczytalności oskarżonego w chwili czynów.</p>		
Opinia ustna biegłych G. K. (2), C. P., M. S., S. D.	<p>– opinia była jasna, spójna i logiczna. Biegli podtrzymali swoje wnioski wynikające z pisemnej opinii sądowno – psychologiczno-psychiatryczno-seksuologicznej z dnia 12 marca 2020 r., dotyczące ograniczonej w stopniu znacznym zdolności oskarżonego do rozpoznania zarzucanych mu czynów i pokierowania swoim postępowaniem.</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	<p>Zeznania świadka K. R.</p>	<p>– Świadek będąc ojcem pokrzywdzonej H. R. opisał okoliczności, w których dowiedział się o ataku na jego córkę przez nieznanego mężczyznę. Świadek wiedzę na temat zdarzenia z dnia 27 września 2019 roku, objętego niniejszym</p>	

		postępowaniem, czerpał od innych osób. Zeznania świadka nie wnosiły do sprawy niczego nowego.
Zeznania świadka T. K.	– Świadek, która jest babcią pokrzywdzonej A. W. – K., swoją wiedzę na temat zdarzenia z dnia 8 października 2019 r. objętego niniejszym postępowaniem, czerpała od swojej wnuczki. Świadek nie widziała zdarzenia, nie widziała sprawcy. Zeznania świadka nie wnosiły do sprawy niczego nowego.	
Zeznania świadka Ł. G.	– Świadek był nauczycielem ze Szkoły Podstawowej nr (...) przy ul. (...) we W.. Świadek nie posiadał informacji dotyczących bezpośrednio zdarzeń stanowiących przedmiot niniejszego postępowania.	
Zeznania świadka E. R.	– Świadek – babcia pokrzywdzonej H. R. – informacje na temat zdarzenia z dnia 27 września 2019 r. posiadała od wnuczki. Świadek nie widziała zdarzenia, nie widziała sprawcy. Zeznania świadka nie wnosiły do sprawy niczego nowego.	
Zeznania świadka K. S.	– Świadek był policjantem, który interweniował na ulicy (...) we W. w dniu 27 września 2019 r. w związku ze zdarzeniem dotyczącym doprowadzenia przemocą	

	<p>małoletniej H. R. do poddania się innej czynności seksualnej. Świadek posiadał informacje o okolicznościach tego zdarzenia, jedynie ze słyszenia.</p>	
<p>Zeznania świadka P. W.</p>	<p>- Świadek był policjantem, który uczestniczył w czynności zatrzymania oskarżonego. Jego zeznania były nieprzydatne dla ustaleń w niniejszej sprawie.</p>	
<p>Zeznania świadka A. K. (2)</p>	<p>- Świadek – matka A. K. (1)- w czasie zdarzenia z dnia 8 października 2019 r. przebywała w szpitalu. Informacje na temat tego zdarzenia miała od innych osób. Jej zeznania były nieprzydatne dla ustaleń w niniejszej sprawie.</p>	
<p>Protokoły zatrzymania rzeczy k. 15, 22-24, 40-42, 79-81, 94-96</p>	<p>- Dowody te nie wnosily do sprawy niczego nowego.</p>	
<p>Protokół z interwencji psychologa k. 26</p>	<p>- Z dowodu wynikało, że w dniu 27 września 2019 r. udzielono wsparcia psychologicznego małoletniej H. R.. Dowód nie dotyczył bezpośrednio przebiegu zdarzenia.</p>	
<p>Protokół przeszukania oskarżonego k. 54-58</p>	<p>-W trakcie przeszukania oskarżonego nie ujawniono przy nim przedmiotów, które miały znaczenie dla sprawy.</p>	

Protokół przeszukania mieszkania k.59-63	- W trakcie przeszukania mieszkania oskarżonego nie ujawniono przy nim przedmiotów, które miały znaczenie dla sprawy.		
Protokół oględzin płyty DVD k. 97	- nagranie monitoringu nie miało bezpośredniego związku ze zdarzeniami objętymi niniejszym postępowaniem.		
Protokół oględzin rzeczy k. 346	-W telefonie oraz tablecie należącym do oskarżonego nie ujawniono treści mających związek z niniejszym postępowaniem.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	Punkt I, II i III cz. dyspozytywnej wyroku	K. K. (2)

Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p><u>(punkt I cz. dyspozytywnej wyroku)</u></p> <p>Zachowanie oskarżonego w dniu 11 września 2019 r. wobec M. C. wypełniło znamiona czynu z art. 197 § 2 k.k. Dyspozycję tego artykułu wypełnia ten, kto przemocą, groźbą bezprawną lub podstępem doprowadza inną osobę do poddania się innej czynności seksualnej albo wykonania takiej czynności. Oskarżony K. K. (2) w dniu 11 września 2019 r. we W. doprowadził M. C. do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, że po uprzednim siłowym przyparciu pokrzywdzonej do ściany, dotykał jej miejsc intymnych. Z opinii biegłych wynikało jednoznacznie, że w krytycznym czasie oskarżony K. K. (2) z powodu upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia zarzucanego mu czynu i pokierowania swoim postępowaniem. W związku z tym Sąd uzupełnił kwalifikację prawną przypisanego oskarżonemu czynu o art. 31 § 2 k.k.</p>	

(punkt II i III cz.
dyspozytywnej wyroku)

Zachowanie oskarżonego K. K. (1) wobec H. R. i A. K. (1) wyczerpało znamiona czynu z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. Dyspozycję tego przepisu wypełnia ten, kto dopuszcza się zgwałcenia wobec małoletniego poniżej 15 lat. Oskarżony w dniu 27 września 2019 r. we W. doprowadził przemocą H. R., która nie miała ukończonych 15 lat (była w wieku 10 lat) do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, że po uprzednim siłowym przytrzymywaniu poszczególnych części ciała pokrzywdzonej, jak również przewróceniu jej na posadzkę klatki schodowej oraz uderzeniu otwartą dłonią w twarz, dotykał miejsc intymnych małoletniej H. R.. Podobnie w dniu 8 października 2019 roku we W. oskarżony doprowadził przemocą A. K. (1), będącą małoletnią poniżej lat 15 (była w wieku 11 lat) do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, że po uprzednim siłowym trzymaniu za rękę oraz uderzeniu otwartą dłonią w twarz, dotykał miejsc intymnych pokrzywdzonej.

Z uwagi na to, że regulacja art. 197 § 3 pkt 2 k.k. stanowi typ kwalifikowany w stosunku

do przestępstwa z art. 197 § 2 k.k., jest przepisem szczególnym, Sąd wyeliminował z kwalifikację prawnej czynów przypisanych oskarżonemu art. 197 § 2 k.k.

Ponadto, mając na względzie treść opinii biegłych, z której wynikało jednoznacznie, że w krytycznym czasie oskarżony K. K. (2) z powodu upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia zarzucanych mu czynów i pokierowania swoim postępowaniem - Sąd uzupełnił kwalifikację prawną przypisanych oskarżonemu czynów o art. 31 § 2 k.k.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. K. (2)	I, II, III, IV, V		Wymierzając oskarżonemu K. K. (2) kary pozbawienia wolności za poszczególne przestępstwa, jak i karę łączną pozbawienia wolności, Sąd baczył, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oraz społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów. Sąd uznał, że wymierzona w punkcie IV części dyspozytywnej wyroku kara łączna pozbawienia wolności będzie adekwatna do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynów oraz uczyni zadość wymaganiom art. 53 § 1 i § 2 k.k. W przekonaniu Sądu kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze spełni stawiane

jej cele zapobiegawcze i wychowawcze w odniesieniu do oskarżonego. Winna ona unaocznić oskarżonemu jego naganność zachowania, oraz zapobiec powrotowi do naruszania przez niego porządku prawnego. Natomiast w ramach prewencji ogólnej wymierzona oskarżonemu kara z jednej strony powinna odstraszać potencjalnych sprawców tego rodzaju występków, a z drugiej ukazując naganność tego rodzaju zachowań oraz nieuchronność kary, winna pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Oskarżony dopuścił się występkę z art. 197 § 2 k.k. oraz dwóch zbrodni z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. Czyny popełnione przez oskarżonego odznaczały się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Godziły w istotne dobro prawne, jakim jest wolność seksualna człowieka. Oskarżony przy użyciu przemocy doprowadził do pokrzywdzone do poddania się innym czynnościom seksualnym. Wydarzenia z udziałem oskarżonego były traumatycznym przeżyciem dla pokrzywdzonych, zwłaszcza dla małoletnich H. R. i A. K. (1). Oskarżony wykorzystał osoby pokrzywdzonych

do zaspokojenia swoich potrzeb. Choć w stopniu ograniczonym, to jednak uświadamiał sobie, że to co robi, jest sprzeczne z prawem i normami społecznymi.

Za okoliczności łagodzące przy wymiarze kary, Sąd uznał natomiast to, że oskarżony nie był dotychczas karany sędownie, nie utrudniał prowadzonego postępowania, zarzucanych mu czynów dopuścił się w warunkach ograniczonej poczytalności, na skutek zdarzeń, pokrzywdzone nie odniosły żadnych obrażeń ciała.

Sąd wymierzając kary pozbawienia wolności za zbrodnie z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. uznał, iż zachodziły wobec oskarżonego podstawy z art. 31 § 2 k.k. do nadzwyczajnego złagodzenia kary. Jak wynikało z opinii biegłych, oskarżony miał w chwili czynów ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Stopień winy oskarżonego był zatem z pewnością mniejszy niż osoby w pełni sprawnej umysłowo i w pełni uświadamiającej sobie karygodność swojego postępowania. W tej sytuacji w ocenie Sądu wymierzenie

			<p>oskarżonemu kary za czyny z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. w najniższym jej wymiarze, tj. 3 lat pozbawienia wolności, byłoby sankcją zbyt surową.</p> <p>Jednocześnie Sąd mając na uwadze wnioski opinii biegłych orzekł wobec oskarżonego system terapeutyczny wykonania kary pozbawienia wolności. Oskarżony wymaga bowiem działań terapeutycznych, które pomogą mu w prawidłowym funkcjonowaniu w społeczeństwie. W warunkach pozbawienia wolności oskarżony będzie mógł realizować program dla sprawców przestępstw seksualnych.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. K. (2)	Punkt VI		Sąd w oparciu o przepis art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 12 października 2019 r. godzina 18.00 do dnia 30 czerwca 2020 r.
K. K. (2)	Punkt VII		Sąd uznał, że wobec oskarżonego zachodzi

			<p>konieczność orzeczenia środka zabezpieczającego w postaci terapii, do której oskarżony przystąpi po odbyciu kary pozbawienia wolności. Na potrzebę terapii wskazywali biegli w swojej opinii. Sąd miał tu na uwadze, że oskarżony został skazany za przestępstwa z art. 197 k.k. popełnione w warunkach ograniczonej poczytalności z art. 31 § 2 k.k., na bezwzględną karę pozbawienia wolności i zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że oskarżony popełni ponownie przestępstwo o takim charakterze.</p>
K. K. (2)	Punkt VIII		<p>Sąd w oparciu o przepis art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił – oskarżonemu K. K. (2) dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr I/560/20/P poz. 1, 3-5 i 7 (k. 366 akt sprawy) – wobec stwierdzenia zbędności tych dowodów dla postępowania karnego.</p>
7.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego,</p>			

zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Punkt IX	Sąd Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego, Sąd za niecelowe uznał obciążenie go kosztami sądowymi oraz odstąpił od wymierzenia mu opłaty, co znajduje umocowanie w przepisach art. 624 § 1 k.p.k. oraz w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych.	
6. 1Podpis		
Mariusz Wiązek		